

РЕШЕНИЕ

№ 348

гр. Дупница, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Алексиева

при участието на секретаря Деа Д. И.
като разгледа докладваното от Маргарита Алексиева Административно наказателно дело № 20231510200692 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ДАИ-0000099 от 01.06.2023 г. издадено от Пламен И Цолчовски - Главен секретар на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр. София, с което на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ (ГППИДП) д-р Иван Ибришимов“ ООД, представлявано от И. Га Ва, със седалище и адрес на управление гр. Дупница, ул. „Бричи бор“ № 25, на основание чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП е наложена „имуществена санкция“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 11б, т. 13 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ във вр. с чл. 11в, т. 2 и чл. 21, изр. 1 от същата Наредба.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление и моли за неговата отмяна. В съдебно заседание се представлява от процесуален представител адв. С., който поддържа жалбата. В пледоарията си и в представена писмена защита излага подробни аргументи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление. Претендира присъждане на деловодни разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна чрез процесуалния ѝ представител юрисконсулт Д. оспорва жалбата, излагайки съображения за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление и моли да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, прие за установено следното от

фактическа страна:

На 04.04.2023 г. М. И. на длъжност „главен експерт“ в ИА „АА“ гр. София в присъствието на свидетелката П. К. съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 320592 срещу „ГППИДП д-р Иван Ибришимов“ ООД с ЕИК 201470058 със седалище и адрес на управление гр. Дупница, ул. „Бричи бор“ № 25, представлявано от управител д-р Илиана Г.а Ва, за това, че на 12.01.2023 г. в психологическа лаборатория (ПЛ) № 286 в гр. Дупница, ул. „Марков камък“ № 1 към удостоверение за регистрация № 0112/14.11.2014 г. на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД е допуснала при организацията и провеждането на психологическите изследвания Е Г. И психолог към УР № 0112/14.11.2014 г. да допусне на психологическо изследване лицето Г В У, ЕГН *****, който не е включен в списък на лицата записани за явяване на психологическо изследване на 12.01.2023 г. в ПЛ № 286 гр. Дупница, което обстоятелство е установено при проверка на 12.01.2023 г. в ПЛ № 286 гр. Дупница, ул. „Марков камък“ № 1 към УР № 0112/14.11.2014 г. с Протокол № 387. За констатациите от извършената проверка бил изготвен Протокол № 387 от 12.01.2023 г. за съответствие на психологическото изследване и водената документация на изискванията на нормативната уредба и методическите указания. При съставянето на акта били иззети следните документи: списък на лицата записани за психологическо изследване на 12.01.2023 г. от 09.00 ч. в ПЛ № 286 гр. Дупница и списък на лицата записани за 12.01.2023 г. от 11.00 ч. в ПЛ № 286 гр. Дупница. Актът е съставен на осн. чл. 40, ал. 2 от ЗАНН – в отсъствие на нарушителя и е бил връчен на 24.04.2023 г. на Е Г. И. С писмо рег. № 1-00-00-313/17.03.2023 г. до д-р И. Ва – управител на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД, изпратено на адрес гр. Дупница, ул. „Хемус“ № 3, същата е поканена в 7-дневен срок от получаването му да се яви на адреса на ИА „АА“ в гр. София за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В писмото е посочено, че ако не се яви, на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН актът ще бъде съставен в нейно отсъствие. На 2 стр. от писмото с ръкописен текст е изписано, че „на 29.03.2023 г. в ИА „АА“ гр. София, ул. „Ген. Гурко“ № 5 се е явил Е И – упълномощен представител на д-р И. Ва. Актовете не могат да бъдат съставени днес поради отсъствие по болест на гл. експерт П. К. и ще бъдат съставени на 03.04.2023 г. при явяване на упълномощено лице с нотариално заверено пълномощно, в което е отбелязано, че може да получава актове за установяване на административни нарушения, което обстоятелство липсва в представеното пълномощно понастоящем. След този текст са налице подписи на гл. експерт М. И. и Е И, запознат на 29.09.2023 г. Към административнонаказателната преписка (АНП) е приложено пълномощно от И. Г.а В, действаща в качеството си на управител на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД, видно от което същата е упълномощила Е Г. И да представлява горепосоченото дружество пред ИА „АА“ гр. София и областните отдели във връзка с притежаваното от дружеството Удостоверение за регистрация за организиране и провеждане на първо и второ психологическо

изследване по чл. 152, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗДвП; да подава молби и заявления, да получава документи изхождащи от ИА „АА“ гр. София и областните отдели, вкл. и наказателни постановления и Заповеди за принудителни административни мерки, да подписва упълномощителя, където е необходимо, във връзка с правата дадени му по настоящото пълномощно. Въз основа на така съставения АУАН е издадено оспореното наказателно постановление, с което на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ (ГППИДП) д-р Иван Ибришимов“ ООД, представлявано от И. Г.а Ва, със седалище и адрес на управление гр. Дупница, ул. „Бричи бор“ № 25, на основание чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП е наложена „имуществена санкция“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 11б, т. 13 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ във вр. с чл. 11в, т. 2 и чл. 21, изр. 1 от същата Наредба.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, както и от гласните доказателствени средства. Съдът кредитира изцяло показанията на св. И., извършила проверката и съставила АУАН, както и тези на свидетелката К. възприемайки ги като обективни, логични и безпротиворечиви, намиращи подкрепа в събраните по делото писмени доказателства. От показанията на същите се установява и това, че актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствието на нарушителя и е бил връчен на Е Г. И на 24.04.2023 г.

Съгласно така приетата фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С оглед на така установеното, съдът сче, че жалбата е допустима. Същата е подадена в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН от надлежна страна, а по същество е основателна, по следните съображения:

Атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентния за това орган, въз основа на АУАН, съставен от оправомощено за това лице, съгласно приложените по делото Заповед № РД-01-369/24.04.2018 г. на зам. изп. директор на ИА „АА“, Заповед № РД-01-255/05.07.2022 г. на ИД на ИА „АА“ и Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на МТИТС.

Съдът изцяло споделя доводите на процесуалния представител на жалбоподателя за допуснато в хода на административнонаказателното производство нарушение на процедурата по съставяне на АУАН, което е опорочило и издаденото НП.

Действително разпоредбата на чл.40, ал.2 от ЗАНН допуска съставяне на акт за установяване на административно нарушение в отсъствието на нарушителя, но само при условие, че последният е известен, не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акт. Това означава, че само при наличие на надлежно връчена покана и нарушителят не се яви в определения ден и час, би било допустимо съставянето на акт в негово отсъствие, съгласно посочената разпоредба. В конкретния случай, на актосъставителя е било известно лицето-нарушител, но в административнонаказателната

преписка не се съдържат данни за поканване именно на нарушителя по смисъла на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Дружеството-жалбоподател „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД не е упълномощавало посочения в НП Е Г. И да получава покана за съставяне на АУАНТ от ИА „Автомобилна администрация“ на дружеството. Процесният АУАН е съставен в ИА „АА“ гр. София на 04.04.2023 г. в отсъствие на законния представител (управителя) на „ГППИДП д-р Иван Ибришимов“ ООД. Отправената от ИА „АА“ покана до дружеството е на адрес гр. Дупница, ул. „Хемус“ № 3, който е различен от седалището и адреса му на управление гр. Дупница, ул. „Бричи бор“ № 25. В нормата на чл. 84 от ЗАНН е предвидено, че доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, субсидиарно приложими са разпоредбите на НПК. Разпоредбата на чл. 180, ал. 5 от НПК регламентира, на учреждение или юридическо лице връчването да става срещу подпис на длъжностното лице натоварено да приема книгата, като лицето чрез което става връчването, подписва разписка срещу задължение да предаде съобщението или книгата на лицето, за което са предназначени /чл. 180, ал. 6 от НПК/. Съгласно чл. 180, ал. 7 от НПК връчителят следва да отбележи в разписката името и адреса на лицето, чрез което става връчването и отношението му с лицето, на което трябва да бъдат връчени съобщението и книгата. Тези законови разпоредби не са спазени при връчване на поканата за съставяне на АУАН. Не става ясно защо процесният АУАН е съставен на 04.04.2023 г. след като в ръкописния текст на поканата в присъствие на Е И - „упълномощен представител“ на д-р И. Ва – управител на дружеството-жалбоподател е посочено, че акта за нарушение ще бъде съставен на 03.04.2023 г. Изложените обстоятелства водят до извода, че управителят на дружеството не е знаел за образуването на 04.04.2023 г. административнонаказателно производство и не е получавал покана да се яви на тази дата за съставяне на АУАН. В конкретния случай е приложена разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН без да са налице законовите предпоставки за това – не са налице нито една от двете хипотези на посочената правна норма.

Настоящият съдебен състав намира, че в административнонаказателното производство е допуснато и друго съществено процесуално нарушение, поради което издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно. Не са спазени предвидените в ЗАНН процесуални правила относно реда за предявяване и връчване на акта за установяване на административното нарушение, което е ограничило възможността на санкционираното дружество да реализира правото си на защита.

В АУАН е посочено, че същият е връчен на Е Г. И, без да е посочено в какво качество му се предявява и връчва. Не е ясно кой, къде и при какви обстоятелства е предявил и връчил АУАН на Е И.

В специалния закон няма особени правила за съставяне, предявяване и връчване на актове и наказателни постановления на юридически лица и еднолични търговци, включително на упълномощен представител, и не се съдържа забрана предявяването и връчването да се извърши на лице, различно от законния представител на търговското

дружество или от едноличния търговец, т.е. съществува процесуална възможност за връчване на акта за установяване на административно нарушение на упълномощено лице.

В разглеждания случай обаче АУАН е връчен на пълномощник, в чиято представителна власт не е изрично включено правото да получава съставени от ИА „АА“ актове за установяване на административни нарушения срещу „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД. Пълномощното на л. 13 от делото е общо и е за представителство пред ИА „АА“ и областните отдели, в което се включва правото му да представлява горепосоченото дружество пред ИА „АА“ гр. София и областните отдели във връзка с притежаваното от дружеството Удостоверение за регистрация за организиране и провеждане на първо и второ психологическо изследване по чл. 152, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗДВП; да подава молби и заявления, да получава документи изхождащи от ИА „АА“ гр. София и областните отдели, вкл. и наказателни постановления и Заповеди за принудителни административни мерки. В самата покана актосъставителят ръкописно е записал, че за получаване на АУАН пълномощникът Е И следва да представи нотариално заверено пълномощно, в което да е отбелязано, че може да получава АУАН. Нито в АУАН е записано, нито по делото са представени доказателства, че на 24.04.2023 г., когато е предявен и връчен акта, Е Г. И е бил надлежно упълномощен да получава такива от името на санкционираното дружество.

Предявяването на акта и връчването на препис от него на лице без представителна власт е в противоречие с процесуалните правила на чл. 43, ал. 1 и 5 от ЗАНН, а с това е засегнато правото на защита на нарушителя, което пък се квалифицира като съществено процесуално нарушение. Нарушаване на реда за връчване на АУАН, регламентиран в чл. 43 от ЗАНН, сериозно ограничава възможността за реализиране защитата на санкционираното лице, както с оглед произтичащите от връчването на акта права и задължения (чл. 44 ЗАНН), така и с оглед функциите на АУАН в административнонаказателното производство.

Правото на защита на жалбоподателя е нарушено и при описание на нарушението, което се твърди, че е извършил, тъй като в АУАН и в НП не са описани ясно нарушението и обстоятелствата, при които се твърди, че то е извършено. Това несъмнено съставлява нарушение на чл. 42, т. 4, респ. на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което на самостоятелно основание има за последица отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Във връзка с посочване на правните норми, които наказващият орган е приел, че жалбоподателят е нарушил, за което му е наложил и съответното наказание, съдът намира, че тук отново е нарушено правото на защита на дружеството-жалбоподател. В НП е посочено, че дружеството-жалбоподател е нарушило три разпоредби от Наредба № 36 от 15.05.2006 год. на МТ. Така посочено наименованието на нормативния акт, чиито разпоредби наказващият орган твърди, че е нарушило дружеството-жалбоподател, не му дава възможността същото да разбере какво

му се вменява във вина. В тази връзка наказващият орган е длъжен винаги при изписване на нормативния акт, който смята за нарушен, да изпише неговото наименование в пълнота, за да може наказаното лице да организира защитата си. В случая цялото наименование на Наредба № 36 от 15.05.2006 год. е следното: Наредба № 36 от 15.05.2006 год. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. Краткото посочване на наименованието на наредбата в НП несъмнено поставя в невъзможност жалбоподателят да разбере разпоредбите на кой точно нормативен акт е нарушил.

Отговорността на ответника е ангажирана за нарушение на чл. 11б, т. 13 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ във вр. с чл. 11в, т. 2 и чл. 21 изр. 1 от Наредбата. Съгласно чл. 11б, т. 13 от Наредбата, лицата притежаващи удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания отговарят за организацията и провеждането на психологическите изследвания в съответствие с нормативната уредба; съгласно чл. 11в, т. 2 - Психолозите, работещи при лицата, притежаващи удостоверение за регистрация:допускат до психологическо изследване само лица, регистрирани за провеждане на психологическото изследване посредством специализирания програмен продукт и включени в списъка за съответната дата; а съгласно чл. 21 – до психологическо изследване не се допускат лица, които не са включени в списъка по чл. 17, ал. 1.

Следователно субект на нарушението по чл. 11в, т. 2 и чл. 21 изр. 1 от горесцитираната Наредба може да бъде психолог, работещ при лицата, притежаващи удостоверение за регистрация. С наказателното постановление обаче е ангажирана отговорност на дружеството, притежаващо удостоверение за регистрация, съгласно чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП. По силата на цитираната разпоредба налага се глоба или имуществена санкция в размер 200 лв. на физическо или юридическо лице, което допусне или извърши нарушение на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 , ако не е предвидено друго по-тежко наказание. От горното се налага извода, че нарушението е описано противоречиво и неточно и от съдържанието на АУАН и НП не става ясно за какво нарушение е наказано дружеството. За посочените като нарушени норми на чл. 11в, т. 2 и чл. 21 от Наредба № 36/15.05.2006 г. на МТИТС, отговорност би могла да се търси от психолога извършил изследването, а по чл. 11б, т. 13 от Наредбата от лицата, притежаващи удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания. Цитираните разпоредби вменяват отговорност за три различни нарушения и на различни субекти на извършването им. След като в обжалваното НП не е описано конкретно и точно извършеното нарушение, то не може да се установи за какво нарушение е наказано дружеството.

С това съществено е ограничено правото на защита на наказаното лице, както и се препятства проверката относно приложимия материален закон и правилността на

реализираната административнонаказателна отговорност. Нарушаването на процесуалните правила, които се визират по-горе, представлява съществено нарушение, което няма как да бъде отстранено в съдебната фаза, нарушено е правото на защита на административнонаказаното лице, с оглед на което наказателното постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, без да се разглежда спора по същество.

Относно разноските:

С оглед изхода на производството, а именно отмяна на процесното НП, претенцията за присъждане на разноски се явява основателна. Като съобрази разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 1, при интерес до 1000 лв. - 400 лв., съдът прие, че адвокатското възнаграждение, заплатено на адв. С. не надвишава минималния посочен в Наредбата, предвид което направеното от въззиваемата страна възражение за прекомерност, съдът намира за неоснователно и ще присъди на жалбоподателя разноски за адвокат в размер на 400 лв.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 и чл. 63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ДАИ-0000099 от 01.06.2023 г. издадено от Пламен И Цолчовски - Главен секретар на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр. София, с което на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ (ГППИДП) д-р Иван Ибришимов“ ООД, представлявано от И. Г.а Ва, със седалище и адрес на управление гр. Дупница, ул. „Бричи бор“ № 25, на основание чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП е наложена „имуществена санкция“ в размер на **200** (двеста) лв. за нарушение на чл. 11б, т. 13 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ във вр. с чл. 11в, т. 2 и чл. 21, изр. 1 от същата Наредба, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр. София да заплати на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД, представлявано от И. Г.а Ва, със седалище и адрес на управление гр. Дупница, ул. „Бричи бор“ № 25 сумата в размер на **400 лв.**, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд гр. Кюстендил на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____